

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 368/2019
04.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Стаменковић адвокат из ..., против туженог „ББ“ АД ..., ради накнаде штете, решавајући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, у седници већа одржаној 04.07.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој парници **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Тужилац је 01.02.2018. године Основном суду у Врању поднео тужбу ради накнаде штете против туженог „ББ“ АД ..., због повреде на раду.

Решењем П1 95/18 од 23.04.2019. године Основни суд у Врању се огласио стварно ненадлежним за поступање по поднетој тужби и по правноснажности решења предмет је уступио Привредном суду у Лесковцу као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност и предмет је уз пропратни акт П 373/2019 од 18.06.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08...88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Врању.

Решењем Привредног суда у Лесковцу Ст 8/2018 од 25.07.2018. године је отворен стечајни поступак над стечајним дужником „ББ“ АД ..., потврђено усвајање унапред припремљеног плана реорганизације стечајног дужника и обустављен стечајни поступак над стечајним дужником, овде туженим.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је странка у односу материјалног супарничарства, док је ставом 1. тачка 4. истог члана, одређено да привредни суд у првом степену суди и у споровима поводом реорганизације. Применом члана 22. ст. 2. и 3. прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима; споровима поводом заснивања, постојања и престанка радног односа; о правима, обавезама и одговорностима из радног односа; о накнади штете које је запослени претрпео на раду или у вези са радом; споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада.

Законом о стечају ("Службени гласник РС" бр. 104/09... и 113/17), уређени су услови и начин покретања и вођења стечаја над правним лицима, па је одредбом члана 1. став 2. одређено да се стечај у смислу овог закона спроводи банкротством или реорганизацијом. Под банкротством се подразумева намирење поверилаца из вредности целокупне имовине стечајног дужника односно стечајног дужника као правног лица (став 3. истог члана), а под реорганизацијом се подразумева намирење поверилаца према усменом плану реорганизације и то редефинисањем дужничко-поверилачких односа, статусним променама дужника или на други начин који је предвиђен планом реорганизације (став 4). Одредбом члана 160. став 3. Закона о стечају, прописано је да ако се унапред припремљени план реорганизације на рочишту усвоји, стечајни судија доноси решење којим се истовремено отвара стечајни поступак, потврђује усвајање унапред припремљеног плана реорганизације и обуставља стечајни поступак.

Применом наведених одредби, доношењем решења којим се поступак стечаја обуставља због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације, стечајни поступак се обуставља у целости, а у односу на правно лице, раније стечајног дужника, престају све правне последице отварања и вођења стечајног поступка, па самим тим и примена одредаба Закона о уређењу судова у погледу стварне надлежности у споровима поводом стечаја или реорганизације.

Имајући у виду изнето, као и да се у конкретном случају ради о спору између физичког и правног лица, а да је против туженог правног лица обустављен поступак стечаја због потврђивања усвајања унапред припремљеног плана реорганизације при чему настаје ситуација као да није ни покренут стечајни поступак, произилази да се не ради о субјектима из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, нити о спору из тачке 4. истог става, па је применом члана 23. тачка 7. Закона о уређењу судова, за суђење у овој парници стварно надлежан основни суд.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић